
Centralna banka Crne Gore je, kao nova institucija, počela sa radom 2001. godine, u nepovoljnom ekonomskom i društvenom ambijentu, koji je otežavao ostvarivanje njenih funkcija kroz ograničenja eksternog i internog karaktera.

Osnovna *eksterna ograničenja* su:

- otežana direktna komunikacija sa međunarodnim finansijskim institucijama i povjeriocima;
- nemogućnost direktnog uključivanja u međunarodne elektronske sisteme plaćanja;
- početne barijere u otvaranju računa kod drugih centralnih banaka;
- nerazvijenost moderne makroekonomske statistike i sistema nacionalnih računa;
- neriješenost pitanja reprograma inodugova i servisiranja »stare devizne štednje«;
- degradacija funkcije kontrole banaka u prethodnom više decenijskom periodu;
- naslijeđena nesolidna bankarska praksa koja svoje uzroke nalazi u pogrešnom vlasničkom konceptu, imperfektnim računovodstvenim tretmanima, nestabilnoj valuti i finansijskim monopolima;
- nepostojanje komunikacije sa bankarskim sektorom i validne baze podataka u prethodnom periodu;
- ranije politike licenciranja finansijskih entiteta;
- visok stepen finansijske nediscipline i makroekonomske nelikvidnosti;
- nekonsolidovanost platnog prometa u sistem Centralne banke i naslijeđenost funkcija atipičnih za savremeni platni promet iz prethodnog perioda;
- neraščišćeni odnosi sa NBJ;
- naslijeđena zaduženost na teret rezervi Crne Gore;

-
- nedovoljna sinhronizovanost reformi koje tangiraju reformska opredjeljenja iz nadležnosti Centralne banke Crne Gore.

Pojedinačna elaboracija svih navedenih eksternih ograničenja zahtjevala bi mnogo više prostora, ali je nesporno da su ova ograničenja međusobno povezana i da je njihovo kumulativno djelovanje snažnije od pojedinačnog uticaja u smislu ograničenja koje postavljaju.

Interna ograničenja su uglavnom proistekla iz činjenice da je Centralna banka, iako nova institucija, svoj rad započela restrukturiranjem zatečenog stanja, pri čemu je naslijedila ograničenja tipa:

- neadekvatnost organizacione i kadrovske strukture;
- metodološka, tehnološka i informaciona zastarjelost;
- neodgovarajuće vrednovanja visoko sofisticiranog rada i potrebe stručnog usavršavanja;
- deficit znanja za obavljanje i unapređivanje osnovnih funkcija na drugačijim osnovama;
- dezagregiranosti informacionih sistema, računovodstva i finansijskih politika i
- nepostojanje interne kontrole i revizije

Najveći dio ograničenja, na koja je mogla da utiče, Centralna banka je prevazišla ili je preduzela aktivnosti na njihovom prevalilaženju.

Karakter, veličina i sinergija pomenutih ograničenja, i pored potpune posvećenosti i uloženi napora Centralne banke, usložili su i otežavali ostvarivanje proklamovanih ciljeva i na njima utemeljene politike Centralne banke